

der eier fast Eiendom. Indkomstskatten svares i disse Tilfælde dog kun af den Indkomst, der kan vindes af saadan Næring, Embede, Bestilling, Forretning eller Eiendom, og udredes med Skattens halve Beløb."

R. Jensen, Kraiberg, Larsen, Rugaard og Tscherning foreslaae, at der for ogsaa at medtage Personer, som arbeide for Andres Regning, efter Ordet Regning indskydes „eller har en privat Bestilling".

Udvalget foreslaaeer derhos et Tillæg, der sigter til at indføre Gjensidighed og nogle af os tillige til at beskytte imod dobbelt Beskatning af samme Indtægt.

ad § 7.

Jensen, Rugaard, Schovelin og Tscherning antage, at der ligesaa vel bør svares Skat af Arv som af anden Formueforøgelse og foreslaae derfor, at sidste Punktum udgaaer.

ad § 8.

Da apanagerede Personer hidtil have været beskattede, foreslaae vi for Lydeligheds Styld, at der i Littr. c. tilføies „Apanage" — foran Ordet „Pension".

Samme Steds bliver, hvis Forslaget til § 7 billiges, efter „Gaver" at indskyde „Arv".

I sidste Punktum formene vi, at der bør sættes foran „Skatter": „directe".

Jessen, Kayser og Schovelin finde, at Udgifter til Erhvervelse af Livrenter, Overlevelsesrenter og Livsforikkringer ikke bør beskattes, da det, der for dem erhverves, i sin Tid vil blive beskattet, og foreslaae, at der i § 8 til Slutningen skeer en Tilføielse herom, i saa Fald maa en tilsvarende Forandring skee i § 7.

ad § 10.

Af Hensyn til de københavnske Forhold, og da en Skatteindkomst af 50 Rd. kun vilde give en Indtægt, der ikke staaer i Forhold til Be-

sværligheden ved dens Opkrævning, foreslaaeer Udvalget, at en Indtægt af 300 Rd. fritages for Skatteydelse. Skulde det i Tiden findes rigtigt at opkræve en Indkomstskat til Staten og for at tilveiebringe Righed over hele Landet ogsaa at medtage Indkomster af 300 Rd., vil saadant kunne til den Tid paahydes.

Da Begyndelsen af Paragraphen ikkun udtales, hvad der gjenfindes i § 11 sidste Punktum, og saaledes er overflødig, foreslaae vi i Henhold hertil en forandret Begyndelse af Paragraphen:

Indtægten ansættes til Skatteindtægt saaledes, at de første 200 Rd. lades aldeles ude af Betragtning, o. s. v. — efter 2det Punktum tilføies: En Indtægt af 300 Rd. beskattes ikke. I Scalaen udelades 50 Rd. ved 300 Rd.

Søvrigt slutte Jensen, Kayser, Kraiberg, Larsen og Rugaard sig til Udskiftets Scala.

Jessen, Schovelin og Tscherning (Hage subsidiairt) foreslaae, at der fra enhver Indtægt drages 300 Rd. som skattefri.

H. Hage og subsidiairt Jessen, Schovelin og Tscherning foreslaae, at Skattelettelsen opbører med 1,200 Rd. og en i Overeensstemmelse dermed lempet Scala.

En Minoritet (R. Jensen og Rugaard) foreslaaeer, at der til Paragraphens Slutning føies:

„For hvert uconfirmeret Barn, en Skatteyder har at forsyge, nedsættes hans Skatteindtægt med 25 Rd."

ad § 11.

Da Tanshedspligten allerede er indskærpet i Paragraphens første Stykke, er den sidste Deel af 3die Stykke fra Ordet „offentligt" overflødig og foreslaaes at udgaae.